

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 22 Ἰανουαρίου, Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπὸ Ἀριθ. 16,385, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται μετάφρασις ἀναφορᾶς τοῦ Κόμητος Πόρου (διωρισμένου παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ νὰ συνακολουθῇ τὸν συνταγματάρχην Κ. Φαβιέρον), διὰ τῆς ὁποίας προβάλλει, νὰ διορίσῃ ἡ Διοίκησις ὅλας σχεδὸν τὰς προσόδους τῆς Ἀττικῆς, τῶν Μεγάρων, Σαλαμῖνος καὶ Λεσβαδείας εἰς χρῆσιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, προστιθεμένου εἰς ταύτας καὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, κατὰ τὸν προεκδοθέντα νόμον τῇ 11 Νοεμβρίου τοῦ 1825. Καταστρέφει εἰς αὐτὴν καὶ τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν, ὅστις ἀναδαίνει εἰς γρόσια 1,310,000, καὶ ἀφ' οὗ ἐξαιρεῖ γρόσ. 260,000, τὰ ὁποῖα δέλουν δοθῇ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, μένουσιν διὰ τὸ τακτικὸν στράτευμα γρ. 1,050,000. Προβάλλει ἀκόμη, νὰ ἀφιερωθῇ ἡ διεύθυνσις τῆς δημοσίου οἰκονομίας τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, συντεθειμένην ἀπὸ ἓν μέλος τοῦ Βουλευτικοῦ, ἀπὸ τὸν γενικὸν φροντιστὴν τῆς Διοικήσεως παρὰ τῷ τακτικῷ στρατεύματι, καὶ ἀπὸ τὸν ἑπαρχὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιτροπὴ κατὰ μῆνα νὰ παρουσιάζῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν τόσον διὰ τὰ ἔσοδα, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἔξοδα. Τὸ Ἐκτελεστικὸν λέγει ὅτι ἐγκρίνει τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Πόρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμποροῦν νὰ γένουν τινὲς ὠφέλιμοι τροπολογίαι· περιμένει δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἡ βᾶσις τῆς προτάσεως ἔγινε δεκτὴ καὶ παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ· πλὴν ἐδιωρίσθησαν οἱ Βουλευταὶ, Κύριοι Μ. Ἰατρός, Ἰ. Κοντουμάς καὶ Δ. Ἱερομνήμωνος νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, καὶ νὰ συσκεφθῶσιν εἰς πλάτος μετ' αὐτοῦ περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ περὶ τῶν ὠφελίμων τροπολογιῶν. Ἐστάλη καὶ ἡ ἀπάντησις διὰ Προβουλεύματος ὑπὸ Ἀριθ. 1,158, εἰς τὸ ὁποῖον προστετέθη ὅτι ἡ ἰδία ἐπιτροπὴ ἐπεφορτίσθη νὰ λάβῃ πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἂν ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὁ Κύριος Φαβιέρος νὰ προβιβάσῃ τοὺς τακτικοὺς ἀπὸ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Διοικήσεως.

Ἐ γ χ ὡ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Κατὰ τὴν 20 τοῦ Ἰανουαρίου ἔφθασαν ἕως 1000 Τούρ-

κοὶ ἰσπεῖς εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαστούνης. Ἐκ τούτων 30 περίπου ὑπῆγαν εἰς Μαλιόπολιν, καὶ ἀκροβολίσθησαν μετ' τὴν ἐκεῖ εὑρισκομένην ἑλληνικὴν φυλακὴν, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησαν· γενόμενοι δὲ ἕως 60 ὑπῆγαν εἰς τὸ Δερδιστζελεπῇ καὶ Καλίτζαν. Εἰς δὲ τὴν Ἀνδραβίδαν εὑρέθησαν ἐκ περιστάσεως 13 Ἕλληνες· καὶ ἐπειδὴ ἐξημερώθησαν ἐκεῖ οἱ ἐχθροὶ, οἱ ἡμέτεροι ἐπίασαν τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Σοφίας, καὶ ἐπολέμησαν μετ' 500 σχεδὸν ἐχθροὺς ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐφόνευσαν πολλοὺς καὶ ἐπλήρωσαν περισσοτέρους, χωρὶς νὰ βλαφθῇ κανεὶς ἐξ αὐτῶν, καὶ τὴν νύκτα ἔφυγον. Εἰς τὸ χωρίον πάλιν Σαμπάναγα ἐκλείσθησαν εἰς μίαν οἰκίαν 12 ἑνοπλοὶ Ἕλληνες, 6 ἄσπλοι, καὶ 30 γυναῖκες καὶ παῖδιά· ὑπῆγαν κατ' αὐτῶν ἕως 300 ἐχθροί· ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων 6 ἑνοπλοὶ, 6 ἄσπλοι καὶ μία γυνή, καὶ ἐπληρώθησαν τινες· ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθησαν ἕως 60, καὶ ἐπληρώθησαν ὑπὲρ τοὺς 70· διότι οὐδὲν τῶν ἑλληνικῶν τουφεκίων ἔμεινε χωρὶς ἀποτελέσματος. Οἱ ἐχθροὶ ἐδυνήθησαν νὰ καύσωσι τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ τὰ παράθυρα, καὶ σχεδὸν ὅλην τὴν οἰκίαν· ἀλλὰ, τύχῃ ἀγαθῇ, οἱ εὑρισκόμενοι ἐκεῖ πλίνθοι ἔσωσαν τοὺς Ἕλληνας· διότι αἱ μὲν γυναῖκες κατεσκεύαζον ἐξ αὐτῶν προμαχῶνας ἔμπροσθεν τῆς θύρας καὶ τῶν παραθύρων, οἱ δὲ ἄνδρες ἐπολέμουν ὀπισθεν αὐτῶν. Αἱ γυναῖκες προσέτι ἐφρόντισαν νὰ σφύσωσι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἀσχολῶνται οἱ ἄνδρες εἰς τὸν πόλεμον· καὶ πολεμοῦντες ὅλην τὴν ἡμέραν γενναϊότατα, περὶ μέσην νύκτα λαβόντες οἱ ἐναπομείναντες ἄνδρες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδιά ἔφυγον ἐκείθεν, καὶ ἐσώθησαν. Οἱ ἐχθροὶ ὑπῆγαν προσέτι εἰς Μαλαπάσι, Πύργον καὶ Σκαφυδιάν, καὶ ἐπολέμησαν, πλὴν εἶδον περὶ τούτου δὲν ἔχομεν, ἵνα μάθωμεν τὸ ἀποδοσόμενον.

— Εἰς τὰς 26 καὶ 27 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐξῆλθον καὶ ἐκ τῆς Τριπολιτζᾶς ἕως 2,000 ἐχθροὶ, καὶ διαιρεθέντες εἰς δύο σώματα ἐπρυχώθησαν ἀρκετά. Ὅτι οἱ ἐξελλόντες ἔδραψαν δὲν εἶναι ἀμφισβολία, πλὴν δὲν ἔμειναν οὔτε αὐτοὶ διόλου ἀβλαβεῖς, ἂν καὶ οἱ ἡμέτεροι ἦσαν ὀλιγώτατοι ὡς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς.

Συ ν έ χ ε ι α .

Τῆς περὶ συντάξεως κοινοβουλευτικῆς πολιτείας διατριβῆς.

Ἄς μεταδῶμεν ἤδη καὶ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως. Περὶ ταύτης οἱ πλείότεροι δοξάζουσιν, ὅτι

πρέπει ολόκληρος να ἐμπιστεύεται εἰς ἑνὸς χεῖρας· καὶ ὁ ισχυρότερος τὸν ὁποῖον ἐπιφέρουσι λόγος εἶναι, ὅτι εἰς μόνον ἄνθρωπος ἐνεργεῖ ταχύτερα καὶ δραστηριώτερα παρὰ τοὺς πολλοὺς ἡνωμένους εἰς ἓν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές· ἐπειδὴ ὅχι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἀλλ' εἰς τὴν θέλησιν αὐτὴν απαιτεῖται ἡ ἐνότης (μοναδικότης). Ἀποδείξεις δὲ τοῦ λεγομένου εἶναι, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν παρὰ μίαν κεφαλὴν, καὶ πολλὰ μέλη, τὰ ὁποῖα ὑποτάσσονται εἰς αὐτήν· ἀποδείξεις ἄλλη πλέον ἄμεσος εἶναι, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς μονάρχης, ὅστις δὲν ἔχει πολλοὺς ὑπουργούς. Οἱ ὑπουργοὶ οὗτοι ἐκτελοῦσιν ἥτοι ἐνεργοῦσι πραγματικῶς, ἐν ᾧ ἐκεῖνος ἄλλο δὲν ἀμνηεῖ εἰμὴ νὰ θέλῃ, καὶ πολλάκις μένει παντάπασιν ἀρανής· ὅθεν βλέπομεν, ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς συνταγματικὰς μοναρχίας τὸ νομοθετικὸν σῶμα καὶ τὸ σῶμα τῶν ὑπουργῶν συγκροτοῦσι κυρίως τὴν Διοίκησιν· ὁ δὲ βασιλεὺς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παρασιτικόν τι ὄν, ἢ τροχὸς περιττὸς διόλου εἰς τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς, πρὸς οὐδὲν ἄλλο συντελῶν εἰμὴ ν' αὐξάνῃ τὴν τριβὴν, καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ ἐξόδα.

Δὲν εἶναι λοιπὸν εἰς τὴν φύσιν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως τὸ νὰ ἐνεργῇται καλλίτερα ἀπὸ ἑνὸς ἀνθρώπου μόνου, παρὰ ἀπὸ πλειοτέρους ἡνωμένους ὁμοῦ· οὐδὲ φαίνεται ἡ εἰς ἑνὸς χεῖρας παραδοσις τῆς οὐσιωδῶς ἀναγκαιότερα παρὰ τὴν τῆς νομοθετικῆς· ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία (majorité) συμβουλίου τινὸς εὐαρίθμην γεννᾷ τὴν ἐνότητα τῆς πράξεως ὡσαύτως ὡς καὶ ἡ ψῆφος ἑνὸς μοναδικοῦ ἀρχηγῶ· ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ταχύτητα, αὕτη εὐρίσκεται ἐπίσης εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο, καὶ πολλάκις πολὺ μεγαλητέρα· ἀλλ' εἰμφορεῖ τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ πράγματα μεγάλης ἐπικρατείας, ἂν καὶ διευθυνώμενα ἐν γένει ἀπὸ τὸ νομοθετικὸν σῶμα, ἔχουσι χρεῖαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν νὰ διεξάγῃται πάντοτε μὲ τρόπων ὁμοιόμορφον, καὶ ν' ἀκολουθοῦν τὸ αὐτὸ σύστημα· τοῦτο ὅμως εἶναι κυρίως ὁ, πῶς δὲν πρέπει νὰ προσμένωμεν ἀπὸ ἑνὸς μοναδικὸν ἀνθρώπου· ἐπειδὴ ἐκτὸς ὅτι οὗτος εἶναι πλέον ὑποκείμενος εἰς τὸ νὰ μεταβάλλῃ σκοποὺς καὶ ἀρχὰς παρὰ συμβούλιόν τι ἀνθρώπων, ἐὰν προσέτι ἤθελε συμπέσει καὶ νὰ λείψῃ ἢ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπ' ἄλλον τινά, ὅλα λείπουν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅλα μεταβάλλονται διαμιάς· ἐν ᾧ τοῦ συμβουλίου, ἀνακαινιζομένου κομματικῶς, τὸ πνεῦμα μένει ἀληθῶς ἀμετάβλητον καὶ αἰώνιον εἰς τὸ πολιτικὸν σῶμα. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἔχει πολὺ πλειότερον βάρος παρὰ τὴν ὁποίαν συνήθως προβάλλουσι πρὸς χάριν τῆς ἐναντίας δοξῆς. Ἐὰν πρέπη μολυνεῖτο νὰ σταθῶμεν ἕως ἐδῶ· διὰ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὸ προκείμενον μέγα καὶ δυσερμήνευτον πρόβλημα, ἅς τὸ ἐξετάσωμεν βαθύτερα, καὶ ἅς ἴδωμεν μερικώτερον ποῖα εἶναι τὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὁποῖα ἀναγκαίως συνεπισύρει ἡ ὑπαρξὶς ἑνὸς μοναδικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως.

Ὁ μοναδικὸς οὗτος ἀρχηγὸς δὲν εἰμφορεῖ νὰ εἶναι εἰμὴ κατ' ἐκλογὴν, ἢ κατὰ κληρονομίαν. Ἐὰν εἶναι τὸ πρῶτον, ἢ διὰ βίον, ἢ διὰ χρόνον τινά γίνεται ἡ ἐκλογὴ του· ἅς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν τελευταίαν ὑπόθεσιν. Ἐὰν τὸ αὐτὸ τῆς φρονήσεως πνεῦμα, ὅ, πῶς ἐπεριείχετο εἰς μικρὸν ὀρισμένον χρόνον τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, ἐφρόντισεν ὡσαύτως καὶ νὰ τὸν ὑποβάλῃ εἰς

κανόνας σταθεροὺς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐξουσίας του, ὑποχρεῶνον αὐτὸν ν' ἀκολουθῇ τύπους ὁρισμένους, νὰ λαμβάνῃ εἰς βοήθειάν του ἀξίους καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους, καὶ νὰ μὴν ἐνεργῇ ἐναντίον τῆς γνώμης αὐτῶν· καὶ ἂν τῶντι ἐλήφθησαν τοιαῦτα δραστήρια μέτρα, ὥστε νὰ μὴν εἰμφορῇ νὰ ὑπερπηδῇ τὰ θεμένα ὅρια, τότε ἀναμφιστόως ὁ πρῶτος οὗτος ἀρχὼν τοῦ ἔθνους θέλει ἔχει καλλίστα τὸν τρόπον του, οὐδὲ θέλει εἶσθαι τόσον ἐπιφανὴς καὶ ἐπιφθονος, ὥστε ἡ ἐκλογὴ του νὰ μὴν εἰμφορῇ νὰ γίνεται ἡσύχως· τὸναντίον θέλει ἐκλέγεσθαι μετὰ τῶν πλέον ἱκανῶν καὶ ἀξιοτίμων ἀνθρώπων· καὶ θέλει λαμβάνει τὸν τρόπον αὐτὸν εἰς ἡλικίαν, ὅτε ὁ ἀνθρώπος χαίρει τὴν μεγαλητέραν ὅλων τῶν νοερῶν του δυνάμεων ἀνάπτυξιν· ἐπομένως δὲν θέλει εἶσθαι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολίτας παραπολὺ, ὥστε νὰ ἔχῃ συμφέροντα διακεκριμένα ἀπὸ τὰ ἐκείνων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ τελευταῖον θέλει εἰμφορεῖ ν' ἀποδύλλεται καὶ ἀντικαθίσταται ἄνευ τινὸς ταραχῆς, καὶ χωρὶς νὰ συμμεταβάλλωνται ὅλα μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ τοιοῦτος δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ κυρίως ὡς ἓνας μοναδικὸς ἀρχηγός· καθότι δὲν θέλει ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὅλας τοῦ ἔθνους τὰς δυνάμεις, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θέλει ἀποτελεῖ τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ ἑνὸς Μονάρχου ἰδέαν, οὐδὲ θέλει εἶσθαι ἄλλο τι, εἰμὴ ὁ πρῶτος ἀρχὼν λαοῦ ἐλευθέρου, καὶ ὅστις εἰμφορεῖ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ἐλεύθερος.

Ἄς φαντασθῶμεν ἤδη αὐτὸν τὸν ἴδιον μοναδικὸν ἀρχηγὸν ἐκλεγμένον ὡσαύτως διὰ χρόνον τινά διωρισμένον, ἀλλὰ χωρὶς τῶν ἀνωτέρω προφυλακῶν, καὶ ἔχοντα εἰς τὴν ἐξουσίαν του καὶ στρατεύματα καὶ χρήματα, μολοντί πάντοτε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος· εὐθὺς τὸ ἀξίωμα τοῦ τοιοῦτου ἀρχηγοῦ γίνεται πολλὰ σημαντικόν, οὐδὲ εἰμφορεῖ νὰ δεθῇ χωρὶς νὰ γεννήσῃ ἀληθεῖς φαρτίδας, ἢ ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν εἰς μεγάλας φιλοδοξίας· ἡ στιγμή τῶν ἐκλογῶν τὰς ἀνάπτει ἐτι μᾶλλον, καὶ ἡ ἰσχὺς ἐμδαίνει εἰς χυθίσιν. Τινὲς ἀρχίζουν ἤδη νὰ προσχεδιάζωσι πῶς νὰ κατασταθῶν φοβεροί· βλέποντες δὲ ὅτι δὲν εἰμφοροῦν νὰ ἐπιτύχουν διὰ τὸν ἑαυτὸν των, περιορίζονται εἰς τὰς ῥαδιουργίας, καὶ προσπαθοῦν νὰ πείσῃ ἡ ἐκλογὴ εἰς γέγοντα τινά, ἀνθρώπου ἀνάξιον ἢ ἀδύνατον, διὰ νὰ εἰμφοροῦν νὰ τὸν κυβερνοῦν ὅπως θέλουν· ἐκτοτε παρουσιάζονται ἄνθρωποι ἀξιοὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων· ἐὰν δὲ φανῇ εἰς ἐξ αὐτῶν πλεόν φιλοδοξος καὶ ἐπιτηδειότερος τῶν ἄλλων, ὁ τοιοῦτος κρατεῖ εἰς χεῖράς του τὴν πραγματικὴν δύναμιν, καὶ τὴν μεταχειρίζεται μόνον δι' ἑαυτόν· ὦν δὲ πολὺ ἀνώτερος τῶν συμπολιτῶν του ἔχει συμφέροντα ἄλλα παρὰ τὰ αὐτῶν, καὶ τὸ μεγαλητέρον του συμφέρον εἶναι νὰ διαιωνίσῃ τὴν ἐξουσίαν του· ἐκεῖνοι μὲν ἔχουσι χρεῖαν ἡσυχίας καὶ εὐτυχίας, οὗτος δὲ ἔχει χρεῖαν πραγμάτων, διαφωνιῶν, ταραχῶν, πολέμων διὰ νὰ κατασταθῇ ἀναγκαιός· ὅλ' αὐτὰ δὲν θέλουν τὸν λείπει· καὶ θέλει δοξάσει ἴσως τὴν πατρίδα του μὲ στρατιωτικὰ λαμπρὰ ἔργα, καὶ μὲ ἐξωτερικὰ κέρδη, ἀλλὰ πῶτε τὸ ἐσωτερικόν δὲν θέλει εὐτηχήσῃ· οὐδὲ εἰρηνεύσει· ἄνθρωπος φθάσας τοιουτοτρόπως εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν δὲν στερεῖται ποτὲ τὰ μέσα ταῦ νὰ εἰμφορῇ νὰ τὴν φυλάξῃ διαπαντός εἰς ἑαυτόν, οὐδὲ τὴν χαλκὴν πλὴν ἐξ αἰτίας

μεγίστων ἀτυχημάτων. Παράδειγμα τῶν εἰρημένων τρανώ-
τατ' ἔχομεν τὸν εἰς ὅλους γνωστὸν Ναπολέοντα.

Ὁ φθάνομεν τώρα καὶ εἰς τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ὁ μοναδικὸς οὗτος ἀρχηγὸς λαμβάνει τὴν ἐξουσίαν διὰ εἰ-
ναι δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ἐπιμείνωμεν πολὺ ὅσα εἴπομεν
περὶ τῆς πρώτης ὑποθέσεως ἀληθεύουν πολὺ περισσότερον
καὶ πρὸς τὴν δευτέραν καὶ ἀφοῦ ἀπαξ φθάσουν τὰ πράγ-
ματα εἰς τοῦτον τὸν βαθμὸν, πρέπει ν' ἀποφασίσῃ πᾶς πο-
λίτης νὰ ζῇ εἰς συνεχεῖς ἀταξίας σπασμούς, καὶ νὰ βλέπῃ
μάλιστα ἐγείζουσιν τὴν διάλυσιν τῆς κοινωνίας, καθὼς εἰς
τὴν Κολωνίαν, ἣν ὁ ἀφῆσιν τὸν ἀρχηγὸν, ἐκλεγμένον διὰ εἰ-
ναι νὰ ληφῇ τὴν κληρονομικὴν ἐξουσίαν, ὡς εἰς τὴν Ὀλλάνδαν,
καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους τόπους· ἐὰν λοιπὸν εἶναι ἀδύνατον
νὰ δώῃ μεγάλη ἐξουσία διὰ χρόνον ὠρισμένον εἰς ἓνα μόνον
ἄνθρωπον, χωρὶς οὗτος νὰ τὴν σφετερισθῇ διαπαντός, εἶναι
ἐτι πλέον ἀδύνατον πολλοὶ ἄνθρωποι διαδοχικῶς νὰ ἐνεργῶσι
ταύτην τὴν ἐξουσίαν καθ' ὅλην τὴν ζῶν, χωρὶς νὰ εὐ-
ρεθῇ μεταξὺ αὐτῶν ὅστις νὰ τὴν διαιωνίσῃ εἰς τὴν οἰκογένει-
αν αὐτοῦ· ἐντεῦθεν ἄρα ἐρχόμεθα νὰ ἐξετάσωμεν τ' ἀποτε-
λέσματα τῆς κληρονομικῆς μοναρχίας.

Εἰς ἄνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν σκέπτονται, καὶ τοιοῦτοι εἶ-
ναι οἱ πλείότεροι, τίποτε δὲν φαίνεται θαυμαστὸν παρ'
ὅτι εἶναι σπάνιον· ἀπὸ δὲ τὰ συνεχῶς θεωρούμενα κἀνὲν δὲν
τοὺς ἐκπλήττει, μολοντί εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τῶν
πραγμάτων τάξιν τὰ κοινότερα φαινόμενα εἶναι ἀσεπιτο-
πλείστον καὶ τὰ θαυμαστότερα· οὕτω π. χ. ὅστις ἤθελε
κριθῇ ἀνόητος, ἐὰν ἐκήρυττε κληρονομικὰ τὰ ἔργα τοῦ ἀμαξῆ
ἡ μαγείρου του, ἢ ἐὰν ἐφαντάζετο νὰ χαρίσῃ διὰ πάντα τὴν
ἐμπιστοσύνην του, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὸν συνήγορον ἢ ἰα-
τρόν του, ὑποχρεούμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἰδικοὶ του νὰ μὴ μετα-
χειρίζονται ποτὲ εἰς αὐτὰς τὰς χρεῖας παρὰ ὅσους ἤθελε
διορίσει ἡ τάξις τῆς πρωτοτοκίας, εἴτε νήκιοι εἴτε ὑπέρ-
γῃροι καὶ ἀδύνατοι ἤθελαν εἶσθαι οὗτοι, ὁ τοιοῦτος εὐρίσκει
πολλὰ φρόνιμον καὶ ὀρθὸν τὸ νὰ ὑποτάσσεται εἰς ἓνα ἡγε-
μόνα ἐκλεγμένον κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦ συνηγόρου καὶ ἰατροῦ
τρόπον. Ἀλλ' εἰς ἐκείνους ὅσοι σκέπτονται φαίνεται τὸσον
σπάνιον νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ διοικῇ, καὶ ὅστις προ-
ϊόντος τοῦ χρόνου νὰ μὴ ἀποδῇ ἀνόητος τοῦ διοικεῖν! τὸσον
πιθάνον, ὅτι τὰ τέκνα τοῦ ὅστις ἔλαβε μεγάλην ἐξουσίαν θέ-
λουν ἀνατραφῇ κακῶς, καὶ γενῇ χειρότερα τοῦ πατρὸς των!
τὸσον ἀπίθανον, ὅτι ἐὰν κἀνὲν ἀποδῇ τὴν κακὴν αὐτὴν
ἐπιρροήν, θέλει εἶσθαι τὸ πρωτότοκον! ὥστε ὕστερον ἀπ' ὅ-
λα αὐτὰ τὰ δυσάρεστα περιστατικὰ δυσκολεύονται δικαί-
ως νὰ πιστεῦσιν πῶς ἡ ἰδέα τῆς κληρονομικῆς ἐξουσίας
ἐμπόδισεν νὰ γεννηθῇ εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ
νὰ εὐρὴ γενικὴν ἀποδοχὴν.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φλωρεντίας, 1 (13) Ἰανουαρίου.

(Συνέχεια τῶν περὶ Ὑποθέσεως εἰδήσεων)

Ἰδοὺ καὶ τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἔγγραφα.
Α'. Ἐπιστολὴ τῆς Α. Α. Ὑψ. Καισαροδίκης, καὶ
μεγάλου δυνάστεως Κωνσταντίνου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέ-
ξανδρον Α'.

Μεγαλειότατε!

Ἐνθαῤῥυνόμενος ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀπείρου εὐνοίας
τῆς Ὑμετ. Αὐτοκρ. Μεγ. τολμῶ νὰ προσδράμω καὶ
ταύτην τὴν φορὰν πρὸς αὐτὴν, καὶ νὰ δέσω εἰς τοὺς
πόδας αὐτῆς, Μεγαλειότατε! ταπεινοτάτην δέησιν.

Μὴ γνωρίζων ἐν ἑμαυτῷ οὔτε τὴν εὐφυΐαν, οὔτε τὰ
προτερήματα, οὔτε τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν διὰ νὰ ὑ-
ψωθῶ εἰς τὴν ὑπερτάτην ἀξίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμ-
ποροῦσα νὰ ἔχω δικαίωμα διὰ τὴν γέννησίν μου, πα-
ρακαλῶ τὴν Ὑμ. Αὐτοκρ. Μεγ. νὰ δώσῃ τὸ δικαίω-
μα τοῦτο εἰς ὄντινα μετ' ἐμὲ ἀνήκει, καὶ ν' ἀσφαλί-
σῃ τοιοῦτοτρόπως διαπαντός τὴν διαμονὴν τοῦ βασιλείου.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, θέλω προσθέσει μὲ αὐτὴν τὴν
παραίτησιν νέαν ἐγγύησιν, καὶ νέαν ἰσχύν, εἰς τὴν ὁ-
ποίαν οἰκιοθελῶς καὶ πασιφανῶς ἀμολόγησα ὑπόσχε-
σιν, ὅταν διεζεύχθην ἀπὸ τῆς πρώτης μου συζύγου.
Ὅλαι αἱ περιστάσεις τῆς παρούσης μου καταστάσεως
μὲ βιάζονται πολὺ πλείοτερον εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν,
ἢ ὁποία θέλει γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ βασίλειον καὶ εἰς
ὅλον τὸν κόσμον τὴν εἰλικρίνειαν τῶν φρονημάτων μου.

Εὐδοκήσατε, Μεγαλειότατε! νὰ δεχθῇτε μετ' εὐνοίας
τὴν παράκλησίν μου τοῦ νὰ μεσιτεύσητε, ὥστε ἡ σε-
βαστὴ ἡμῶν μήτηρ νὰ συνεργήσῃ εἰς τοῦτο, καὶ ἐπι-
κυρώσατε τὴν ἀπόφασίν μου μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴν
συναίνεσίν σας. Εἰς τὸ στάδιον τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς θέ-
λω σπουδάσει πάντοτε νὰ γένω παράδειγμα εἰς τοὺς
πιστοὺς ὑπηκόους σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀγαπῶντας
θερμῶς τὴν πατρίδα μας.

Μένω μὲ βαθὺ σέβας,

Μεγαλειότατε!

Τῆς Ὑμ. Αὐτοκρ. Μεγ. πιστότατος ὑπῆκοος
καὶ ἀδελφὸς

Κωνσταντῖνος Καισαροδίκης.

Ἐν Περουπόλει, 14 Ἰανουαρίου 1822.

Β'. Ἀπόκρισις τῆς Α. Α. Μ. Ἀλεξάνδρου Α'.

Φίλτατε Ἀδελφε!

Ἀνέγνων τὴν ἐπιστολήν σας μεθ' ὅλης τῆς απαιτου-
μένης προσοχῆς. Ἡξεύρων πάντοτε νὰ ἐκτιμῶ τὴν ἀ-
ξίαν τῶν ὑψηλῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας σας, δὲν εὐ-
ρήκα εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν τίποτε, τὸ ὅποιον νὰ
μὲ φέρῃ εἰς ἐκπληξιν. Ἐξ αὐτῆς ἔλαβον νέαν ἀπό-
δειξιν τῆς εἰλικρινεῖς πρὸς τὴν ἐπικράτειαν προσκολ-
λήσεώς σας, καὶ τῆς περὶ τῆς σταθερᾶς ἡσυχίας
φροντίδος σας.

Ἐπαρουσίασα, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, τὴν ἐπι-
στολήν σας εἰς τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν μητέρα τὴν ἀ-
νέγνωσε μὲ τὰ αὐτὰ καὶ αὐτὴ αἰσθήματα, γνωρίζουσα
τὰ εὐγενῆ αἶτια, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκινήθητε εἰς τοῦτο.
Ἐν τισούτῳ ἐξετάσαντες καὶ οἱ δύο τοὺς ὁποίους προ-
τείνετε λόγους, δὲν μένει ἄλλο, εἰμὴ νὰ σᾶς ἐπι-
τρέψωμεν πλήρη ἐλευθερίαν ν' ἀκολουθήσατε τὴν ἀμετά-
τρεπτον ἀπόφασίν σας, ἀκαίρως παρκαλέσαμεν τὸν
Παυτοδύναμον νὰ εὐλογῇ τὰς ἐκδόσεις τῶν τόσο
καθαρῶν σκοπῶν.

Εἶμαι διαπαντός ὁ εὐλικρινὴς καὶ εὐνούστατος ἀδελφός σας

Ὑποσημειοῦμαι Ἀλέξανδρος.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον, ὑποσημ. Κωνσταντῖνος.

Ἐν Πετροπόλει, 2 Φεβρουαρίου 1822.

Γ'. Διακήρυξις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου.

Ἡμεῖς, Ἀλέξανδρος Α'. ἐλέει Θεοῦ αὐτοκράτωρ καὶ μονάρχης πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κτλ. κτλ. κτλ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους δηλοποιούμεν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀνέβημεν εἰς τὸν θρόνον πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἡσθάνθημεν σταθερῶς ὅτι τὸ πρὸς τὸν Παντοδύναμον χρέος ἡμῶν ἦτον, ὅχι μόνον νὰ ἀσφαλίσωμεν, καὶ νὰ αὐξήσωμεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν πατρίδος καὶ τῶν λαῶν ἡμῶν, ἀλλὰ νὰ προετοιμάσωμεν ὡσαύτως, καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν καὶ μεθ' ἡμᾶς τὴν εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν των, δεικνύοντες σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὸν διάδοχον ἡμῶν κατὰ τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἡμῶν οἴκου, καὶ κατὰ τὰ συμφέροντα τοῦ βασιλείου. Δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ τὸν διορίσωμεν ἀμέσως, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἡμετέρων προκατόχων, ἀβέδαιοι ὄντες ἂν ἠδύοκει, ἢ ὅχι, ἢ θεῖα Πρόνοια νὰ μᾶς χαρίσῃ κληρονόμον κατ' εὐθείαν γραμμὴν.

Ὅσον ὅμως προβαίνομεν τὴν ἡλικίαν, τόσῃ πλειότερον νομίζομεν ὅτι ἔχομεν χρέος νὰ σπεύσωμεν νὰ διατάξωμεν τὰ περὶ τοῦ θρόνου μας τριουτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ οὐδὲ μίαν στιγμὴν χηρεῖων.

Ἐφ' ὧν κατεγινόμεθα εἰς αὐτὰς τὰς σκέψεις, ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Καίσαροδίκης καὶ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος ἀπὸ ἐσωτερικοῦ αἰσθήματος κινούμενος, μᾶς ἔστειλε τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ μεταφέρωμεν τὸ πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἀξίαν δικαίωμα του, εἰς τὴν ὁποίαν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ ὑψωθῇ διὰ τὴν γέννησίν του, εἰς ὅτινα, ἐλλείποντος αὐτοῦ, ἀνῆκε τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐφανέρωσεν ἐν ταῦτῃ τὸν ὁποῖον εἶχε σκοπὸν τοῦ νὰ δώσῃ τριουτοτρόπως νέαν ἰσχὺν εἰς τὸ περὶ διαδοχῆς τοῦ θρόνου προσεπιτεθὲν Δέσπισμα, ἐκδοθὲν ὑφ' ἡμῶν τὸ 1820. Δέσπισμα, τὸ ὁποῖον οἰκειοθελῶς καὶ πασιφανῶς ἀνεγνώρισεν, ὅσον τὸ κατ' αὐτόν.

Εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας ἡμῶν αἰσθανόμεθα τὴν θυσίαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς ἀπεβάσισε νὰ προσφέρῃ διὰ τῆς τοιαύτης πρῶσσωπικῆς παραιτήσεως, εἰς τὰ περὶ κληρονομίας καθεστῶτα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἡμῶν οἴκου, καὶ εἰς τὴν ἀσάλευτον ἡσυχίαν τοῦ βασιλείου πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν.

Ἐπικαλεσθέντες δὲ τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, καὶ ὠρίμως σκεψθέντες περὶ πράγματος τόσοῦ ἐφετοῦ εἰς ἡμᾶς, ὅσον καὶ πολλοῦ λόγου ἀξίου εἰς τὴν ἐπικράτειαν, καὶ κρίναντες ὅτι τὰ περὶ τῆς τάξεως τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου καθεστῶτα δὲν στεροῦν τοὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς αὐτόν τὴν δύναμιν τοῦ νὰ παραιτῶνται αὐτὸ, ὅποταν εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν παρίσταται καμμία δυσκολία εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς δια-

δοχῆς τοῦ στεφάνου, συναινέσει καὶ τῆς σεβαστῆς ἡμῶν μητρὸς, καὶ δυνάμει τοῦ ὑπερτάτου δικαιώματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τὸ ὅποιον κληρονομικῶς ἀπεκτήσαμεν, καὶ καθ' ὅλην τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐκ Θεοῦ ἐξουσίαν, διατάττομεν τὰ ἑξῆς: Πρῶτον, τὸ ἐκούσιον ἐγγραφον, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ δευτερότοκος ἡμῶν ἀδελφὸς Καίσαροδίκης μέγας δούξ Κωνσταντῖνος παραιτεῖται τὰ πρὸς τὸν θρόνον πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν δικαιώματά του, εἶναι καὶ μένει σταθερὸν καὶ ἀμετάβλητον. Τὸ εἰρημένον παραιτητικὸν ἐγγραφον, διὰ νὰ ἔχῃ ἀσφαλῆ τὴν ἐνδείξίν του, δέλει διαφυλαχθῇ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ τῆς μητροπόλεως ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως, καὶ εἰς τὰ τρία ὑψηλὰ διοικητήρια τοῦ βασιλείου ἡμῶν, τὴν ἀγίαν Σύνοδον, τὸ Συμβούλιον τοῦ βασιλείου, καὶ τὴν διευθυντικὴν Γερουσίαν. Δεύτερον, κατὰ συνέπειαν ταύτων τῶν διαταγῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν τοῦ περὶ διαδοχῆς τοῦ θρόνου δεσπίσματος, ἀναγνωρίζεται ὡς κληρονόμος ἡμῶν ὁ δεύτερος ἡμῶν ἀδελφὸς μέγας δούξ Νικόλαος.

Τριουτοτρόπως ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων εὐδοκήσῃ νὰ μᾶς καλέσῃ ἀπὸ τῆς πρεσκαίρου βασιλείας εἰς τὴν αἰδιότητα, τὰ ὑψηλὰ διοικητήρια τοῦ βασιλείου, εἰς τὰ ὁποῖα δέλουν κοινοποιηθῇ ἐν καιρῷ τῇ θέοντι, καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν μας, αἱ ἀμετάτρεπτοι ἡμῶν θελήσεις, καὶ αἱ παρῶσαι ἡμῶν νόμιμοι διαταγαί, δέλουν σπεύσει νὰ ἐκτελεσθῇ πίστιν εἰς τὸν κληρονόμον αὐτοκράτορα, τὸν ὁποῖον διορίσαμεν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἀχρηίστους θρόνους τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας, καὶ τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Φινλανδίας. Ἡμεῖς δὲ παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους, ὥστε μετὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο αἶσθημα τῆς ἀγάπης, διὰ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς θεωροῦμεν, ὡς πρώτιστον τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν ἡμῶν, τὴν φροντίδα τῆς σταθερᾶς αὐτῶν εὐδαιμονίας, νὰ παρακαλέσωσι καὶ αὐτοὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ εὐδοκήσῃ κατὰ τὴν ἀπειρὸν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν νὰ δεχθῇ τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν. Ἐδόθη ἐκ τοῦ Τζάρσκει-Σέλου τὴν 16 Αὐγούστου τοῦ 1823 σωτηρίου ἔτους καὶ εἰκοστοῦ τρίτου τῆς βασιλείας ἡμῶν.

Ὑποσημειοῦμαι Ἀλέξανδρος.

Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔφθασαν εἰς Ναύπλιον οἱ στρατηγοὶ Ἀνδρέας Ἰσκος, Λάμπρος Βέικος, Σπύρος Μίλιος, Νικόλαος Ζέρβας καὶ Ἀποστόλης Κιουσουργῆς, καὶ ἡ Διοίκησις τοὺς ὑπεδέχθη μετὰ τὴν ἀνάλογον εἰς τὰ ὑποκείμενα καὶ τὰς λαμπρὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις των τιμὴν. Στέλλονται παρὰ τῶν ἐν Μεσολογίῳ ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένων πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ παραστήσωσι καὶ διὰ στόματος τὰ δίκαια τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, καὶ νὰ προβάλωσι τὰ μέσα τῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας ταῦ ὑπὲρ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζομένου Μεσολογίου.